

En Güzel Örnek

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 06 2014 03:00:00

EN GÜZEL ÖRNEK [1]
Peygamberlerin en
nde gelen gelen revleri, Allah'ın emir ve yasaklarını, helal ve haramlarını,
ğ ve tavsiyelerini insanlara tebliğ etmek, sızı ve uygulamalı olarak
açıklamaktır. Bütün Peygamberler bu revlerini eksiksiz olarak yerine
getirmişler ve mmetlerine rnek olmuşlardır.
Kur'a da, değişik vesilelerle Peygamberlerin tebliğ grevlerini yerine
getirdikleri vurgulanmış, Peygamberimiz hakkında;
#1608;#1614;#1583;#1614;#1575;#1593;#1616;#1610;#1575; #1611;
#1573;#1616;#1604;#1614;#1609;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1616;
#1576;#1616;#1573;#1616;#1584; #1618;#1606;#1616;#1607;#1616;
#1608;#1614;#1587;#1616;#1585;#1614;#1575;#1580;#1611;#1575;
#1605;#1617;#1615;#1606;#1616;#1610;#1585;#1575;
Allah'ın izniyle bir dacia;vet;an bir kandil; (Ahzâb, 33/46) benzetmesi yapılmıştır. Peygamberimiz (a.s.)'ın insanlık
için model ve rnek olduğuna, insanlığın nüüm; yolunu
aydınlatlığına bu ayetle işaret edilmektedir. Ayrıca Yüce Allah,
#1604;#1614;#1602;#1614;#1583;#1618; #1603;#1614;#1575;#1606;#1614;
#1604;#1614;#1603;#1615;#1605;#1618; #1601;#1616;#1610;
#1585;#1614;#1587;#1615;#1608;#1604;#1616;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1616;
#1571;#1615;#1587;#1618;#1608;#1614;#1577;#1612;
#1581;#1614;#1587;#1614;#1606;#1614;#1577;#1612;
#1604;#1616;#1605;#1614;#1606;#1618; #1603;#1614;#1575;#1606;#1614;
#1610;#1614;#1585;#1618;#1580;#1615;#1608;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1614;
#1608;#1614;#1575;#1604;#1618;#1610;#1614;#1608;#1618;#1605;#1614;
#1575;#1604;#1618;#1570;#1582;#1616;#1585;#1614;
#1608;#1614;#1584;#1614;#1603;#1614;#1585;#1614;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1614;
#1603;#1614;#1579;#1616;#1610;#1585;#1611;#1575;
Andolsun ki,
Allah'ın Res;<uml>ne sizin içcedil;in; Allah'ın a ve <acirc>hiret
ğ;zel bir rnek vardır; (Ahzâb, 33/21) buyurarak, Peygamberimizin her
konuda rnek alınacak bir model olduğunu açık bir şekilde ifade etmiştir. İşte bu
sebeple, ash;<acirc>b-ı kiram onun hayatını titizlikle izlemiş, ilkelerini hem kendileri içinedil;in
rnek almış, hem de sonraki nesillere b;üuml; y;ük bir gayret ve <ouml>zenle
nakletmiştir. Dolayısıyla Peygamberimizi rnek almak her man içcedil;in,
ncelikli din;<icirc> bir grevdir. Yüce Allah,
#1608;#1614;#1605;#1614;#1575;
#1570;#1578;#1614;#1575;#1603;#1615;#1605;#1615;

الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ
وَمَانَهَاكُمْ عَنْهُ
فَانتَهُوا
وَاتَّقُوا
اللَّهَ ِ
"Peygamber size
neyi verdiyse onu alın, neden sakındırı ise ondan da geri durun, Allah'a karşı gelmekten
sakın” (Haşr, 59/7) anlamındaki âyet ile Peygambere uymayı tekitli ve geniş anlamlı
olarak emretmiştir.[\[2\]](#)
"Sen büyük bir ahlak üzeresin”
[\[3\]](#) ve "Sen büyük bir ahlak üzeresin”
وَمَا
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
رَحْمَةً
لِّلْعَالَمِينَ “Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik"
(Enbiyâ, 21/107) anlamındaki âyetler ile de yüce Allah, Peygamberimizin
kiyamete kadar bütün insanlara örnek alacağını vurgulamıştır.
"O'nun tebliğ edip sözü ve uygulamalı olarak açikladığı ilkeler, sadece müslümanlar
için değil, bütün insanlar için yol göstericidir.
Çünkü o, insanları hidâyete ulaştırmak üzere gönderilmiş bir
peygamberdir. Düşmanlarına karşı beddua ve lanet etmesini talep edenlere:
"Ben lanetçi
olarak değil ancak rahmet peygamberi olarak gönderildim”[\[4\]](#) şeklinde cevap vermesi,
bunun en açik delillerinden biridir. Bu, gerçek bir rahmettir ve bu rahmet umumidir.
"Peygamberimiz bize her yönüyle örnektir. Çünkü o,
güzel ahlaklı tamamlamak için gönderilmiştir.
"Ben güzel ahlaklı tamamlamak üzere gönderildim”[\[5\]](#) anlamındaki
sözü bu gerçeği ifade etmektedir. Güzel ahlaklı tamamlamak üzere
gönderilen ve hiç şüphesiz bu konuda en güzeli ortaya koyan, yaşayarak
aleme örnek olan Peygamberin ahlaklı ne idi? Bunun cevabını Hz. Aişe validemizden
öğreniyoruz. Ona. Peygamber’in ahlakından sorulduğunda;

Asla lükse ve israfa yönelmemiş, dengeli ve sade bir hayat yaşamıştır

Kötülüklerin en fenası, bir insanın inanmadığı bir fikri savunması ve
yapamayacağı bir şeyi söyilemesidir. Yüce Allah,
يَاأَيُّهَا
الَّذِينَ
آَمَنُوا
لِمَ
تَقُولُونَ
مَا لَا
تَفْعَلُون
كَبُرَ
مَقْتًا
عِنْدَ
اللَّهِ أَنْ
تَقُولُوا
مَا لَا
تَفْعَلُون
 “Ey
îman edenler! Yapmayacağınız şeyi ne diye söyüyorsunuz? Yapmayacağınız bir
şeyi söyilemeniz Allah katında büyük bir öfkeye sebep olur”
buyurulmuştur (Sâf, 61/13). Peygamberimiz bu ilahî emri hayatında en
güzeli biçimde uygulamıştır.
 GÜVENİLİR
OLMASI
Peygamberimizin diğer önemli bir özelliği ise “güvenilir” olmasıdır.
Güvenilirlik, başka bir deyişle emanet, bütün Peygamberlerin ortak niteliklerinden
biridir. İman ile güvenilir kimse olmak arasında sıkı bir bağ bulunduğuna işaret eden
Peygamberimiz (a.s.),
الْمُسْلِمُ
مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُونَ مِنْ
لِسَانِه
وَيَدِهِ
وَالْمُؤْمِنُ مَنْ
أَمِنَهُ
النَّاسُ
عَلَى
دِمَائِهِمْ
وَأَمْوَالِهِْ

“Müslüman, dilinden ve elinden müslümanların emin olduğu
kimsedir. Mümin de diğer insanların canları ve malları hususunda kendisine güvendiği
kimsedir” [19] buyurmuştur. Hz. Peygamber (a.s.), gençliğinden itibaren
güvenilir, emanete riâyet eden ve if fetli bir kimse olarak tanınmış ve

<el-em> diye anılmıştır.[\[20\]](#)

Mekkeliler kıymetli eşyasını ona teslim ediyorlardı. Hicret esnasında, şirklerin kendisini ömek üzere evini çevreledikleri kritik anda bile o, yanındaki emanet eşyayı sahiplerine teslim etmek üzere Hz. Ali’yi görevlendirmiştir. Mekke’den Medine’ye son hicret edenlerin Peygamberimiz ve Hz. Ebu Bekir olduğu hatırlanırsa teslim edilecek malların şirkelere ait olması ihtimali son derece büyüktür. Yani o kendisini öldürme planları yapanların mallarını teslim etmek için gayret östermektedir. Canını kurtarma zamanı diyeBILECEĞİMİZ zor şartlar altında bunun için gerekli organizeyi yapmak, bunu düşünebilmek ne kadar ulvi bir davranıştır! Dünya acaba böylesi bir insana bir kez daha şahit olmuş mudur? Tabii ki, müslümanım deyip de bunun tam tersi gayret ve faaliyetin içerisinde bulunan, bu davranışlarıyla da toplumu yaralayanların dikkatine bu hususu arz etmek isterim.

İslâm’ın süratle yayılmasında Hz. Peygamber’ın güvenilir oluşunun büyük etkisi olmuştur. Şâyet O, davranışlarıyla güven vermeyen birisi olsaydı, elbette insanlar onun etrafında toplanmazlar ve ona destek vermezlerdi.

Çünkü bü ün insanların, beşeri ilişkilerinde karşısındakilerden beklediği şeylerin başında, güven duygusu gelmektedir. Müslümanların, söz ve davranışlarıyla toplumda güven telkin etmesinin ne kadar önemli olduğu da ortadadır. AFFEDİCİ VE HOŞGÖRÜLÜ OLUŞU

Peygamberimizin önemli özelliği de onun <affedici ve hoşgörülü> olmasıdır. Hoşgörülü Hz. Peygamber’ın en belirgin özelliklerinden biridir. Peygamberimiz (a.s.), insanların kusurlarını affetmede ve ayıplarını gizlemeye en ön sıradadır. O, şahsı için asla kimsenin gönlünü kırmaz, kimsenin ayıbını yüzüne vurmazdı. Ancak yapılan hata, Allah’ın bir emir veya yasağının ihlali ise, o zaman mutlaka uyarır, ancak kırıcı olmazdı. Hata eden şahıs bir topluluk içinde bulunuyorsa yanlışlığı isim vermeden düzeltirdi. Hz. Peygamber’ın

hoşgörüsü o kadar genişti ki, tahammül edilmesi çok zor hallerde bile, engin müsamahasını bozmamıştır. Şu olay, bunun güzel bir örneğidir: Bir gün bedevînin birisi gelip mescidin köşesine abdestini bozmuştu. Orada bulunan ashap, bedevînin üstüne yürümek isteyince, Peygamberimiz, onu serbest bırakmalarını söyilemiş, sonra da yanına çağırarak, mescitte abdest bozmanın uygun bir davranış olmadığını söyilemiş, mescitlerin Allah’ı zikretme, namaz kılma ve Kur’ân okuma yerleri olması dolayısıyla temiz tutulmaları gerektiğini ona tatlı bir dille anlatmıştır. Sonra da bir kova ile su getirterek kirlenen yeri temizlettirmiştir.

[\[21\]](#) Peygamberimizin mescidinin tabanı o zaman kum idi. O bu davranışıyla hoşgörüsünün nere'lere kadar uzanabildiğini, başka bir ifade ile hoşgörüsünün boyutunu bize göstermiş, bir bakıma da insan kazanma metodu olarak tüm ümmetine bunu göstermiş, bir bakıma da insan ünümüze getirelim ve nasıl bir tepki vereceğimizi bir düşünelim. Takva ehli müminlerin özellikleri sıralanırken, والعافين عنالناس “Onlar insanları affedicidirler …”(Âl-i İmrân, 3/134) âyetinde yer alan ve insanlar anlamına gelen “nâs” kelimesinin, imanlı-imansız şeklinde bir kayıtlanmaksızın mutlak

ihtiyacını gidermede yardımcı olursa, Allah da ihtiyaçlarını gidermekte ona yardımcı olur. Kim bir manın üntüsünü giderirse, Allah da kiyamet günü onun üzüntüsünü giderir. Kim bir manın üslümanın ayibini örterse, Allah da kiyamet gününde onun ayibini örter”[\[24\]](#) buyurarak yardımlaşma ve kaynaşma sağlamıştır.

Kurşunlu 8-inci ve 8-inci 8-inci kurşunlu bir 8-inci dildikleri suytinde, off-dişi olmakla beraber dildikleri

Kurşun; ancak bir ok ayetinde affedici olmak teşvik etmiş ve insanları ok fethine itti [55].

affedenlerin büyük ecir ve mükafata erişecekleri beyan edilmiştir.[\[25\]](#)

Kurşunlu canlı örneği olan Hz. Peygamber de insanları affetmeyi kendisine şair edinmiştir. Hz. Aîse, Peygamberimizin iki önemli özelliğine dikkat çekerek şouml;yle souml;ylemiştir: "Allah'ın Resûlü, iki şeyden birini seçmek durumunda kaldığında, guuml;nah olmadıkça kolay olanı seçerdi… bir de Allah'ın Resûlü, kendisiyle ilgili kouml;tülüklerden dolayı asla intikam peşinde koşmadı. Fakat Allah'ın bir kanunu ihlal edilince, mutlaka bunun cezasını verirdi." [26]

Peygamber’ı e yaklaşmış ve, “Ey Muhammed! Ben Attab b.

Es;îd’im” demiş ve sonra da kelime-i şahadet getirerek müslüman olmuştur. Bunun üzerine Hz. Peygamber gülümseyerek; “Seni Mekke valisi olarak tayin ediyorum” demiştir. Böylece O, çok kısa bir süre öncesine kadar azılı düşmanı olan bir kimseyi, şehrın valisi olarak tayin etmiş ve fethedilen bölgeyi onlara emanet ederek Medine’ye dönmüştür. [27] Kur’an-ı Kerim’de, Hz. Peygamber’in şahsında bütün;müminlere: خُذْ

1575-1604-1618-1593-1614-1601-1618-1608-1614-

وَأْمُ&

8#1576:8#1616:8#1575:8#1604:8#1618:8#1593:8#1615:8#1585:8#1618:

8#1608:8#1614:8#1571:8#1614:8#1503:8#1618:8#1585:8#1616:

و,َ,أ,َ,ع,ْ,ر,ِ,ض,ْ,
מَن

عَن;
8 #1E7E; 8 #1C04; 8 #1C10; 8 #1E00; 8 #1C14; 8 #1E7E; 8 #1C07; 8 #1C04; 8 #1C10; 8 #1C00;

155; 1604; 1618; 1580; 1614; 1575; 1607; 1604; 1610; 1606;

• • • • •

Peygamberim!) Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir&r

buyurulmaktadır (A’râf, 7/199).

402. [16] Sarıçam, İbrahim, Hz. Peygamber’in Çağımıza Mesajları, Ankara 2000,&nbs; s. 2. [17] Buhari, Teheccüd, 6, II, 44; Müslim, Sîfâtu'l-Münafikîn, 79, III, 2171. Tirmizî, Salât 304, II, 268, 269. [18] İbn Hişam, es- Sîretü’n-Nebeviyye, I, 295-296. İlkinci, baskı, Mısır, 1955. [19] Müslim,&nbs; İman, 14, I, 65. [20] İbn Hişam,&nbs; I, 336; Sarıçam, s. 10. [21] Buhari, Edeb, 35, VII, 80; Müslim, Taharet, 98. I, 236; Ebu Davud, Taharet, 137, I, 264. [22] Müslim, İmân 93. , 74; Ebû Dâvud, Edeb 142.V, 378; Tirmizî, İsti'zân 1. V, 52. [23] Müslim, Birr ,17, 66. III, 1999. [24] Ebu Davud, Edeb, 46. V, 202. [25] Bakara, 2/263; Âl-i İmrân, 3/133,134; Şuarâ, 42/37,43;&nbs; Nûr, 24/22; A’raf, 7/199; [26] Buhari, Edeb, 80, VII, 101. [27] Hamidullah, Muhammed, “Hem Rahmet ve Hem de Harp Peygamberi” (Tercüme Yusuf Ziya Kavakçi), Diyanet Dergisi (Peygamberimiz Özeli Sayısı), . 93-94. Ankara, 1971. [28] Müslim, Birr, 23. III, 2003. [29] Buhari, Libas, 18,VII, 40, Humus, 19, IV, 60; Müslim, Zekat, 128, 1057, I,&nbs; 730,731. [30] Müslim, Birr , 30. III, 2014. [31] Kâdîfı Hukûki’l-Mustafâ, , 132-133. Beyrut, tarihsizb [32] İbn Mâce, Et’ime, 30. II,1101. [33] Bûtî, M. Saîd Ramazan, Fıkhu’s-Sîre, s. 404-405. Onunucu baskı, Beyrut 1991, [34] Müslim, Birr, 69. III, 2001; Tirmizî, Birr, 82. IV, 376; Muvattâ, Sadaka, 12, II, 1000.

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeleri